

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 13 czerwca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny – Polska) – Minister Finansów / Gmina Wrocław

(Sprawa C-665/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 2 ust. 1 lit. a) – Odpłatna dostawa towarów – Artykuł 14 ust. 1 – Przeniesienie prawa do rozporządzania rzeczą jak właściciel – Artykuł 14 ust. 2 lit. a) – Przeniesienie, w zamian za odszkodowanie, własności towaru należącego do gminy na rzecz Skarbu Państwa do celów budowy drogi krajowej – Pojęcie „odszkodowania” – Transakcja podlegająca opodatkowaniu VAT)

(2018/C 276/05)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Minister Finansów

Strona przeciwna: Gmina Wrocław

Sentencja

Artykuł 2 ust. 1 lit. a) oraz art. 14 ust. 2 lit. a) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że stanowi transakcję podlegającą opodatkowaniu podatkiem od wartości dodanej przeniesienie własności nieruchomości należącej do podatnika podatku od wartości dodanej na rzecz Skarbu Państwa członkowskiego, dokonane z mocy prawa i w zamian za zapłatę odszkodowania, w sytuacji takiej jak rozpatrywana w postępowaniu głównym, w której ta sama osoba reprezentuje zarazem organ wywłaszczający i wywłaszczaną gminę, i w której ta ostatnia nadal w praktyce zarządza daną nieruchomością, nawet jeżeli wypłata odszkodowania została dokonana tylko jako wewnętrzne przeksięgowanie w budżecie gminy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 112 z 10.4.2017.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 13 czerwca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgesicht Köln – Niemcy) – Deutscher Naturschutzring, Dachverband der deutschen Natur- und Umweltschutzverbände e.V. / Bundesrepublik Deutschland

(Sprawa C-683/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Wspólna polityka rybołówstwa – Rozporządzenie (UE) nr 1380/2013 – Artykuł 11 – Zachowanie morskich zasobów biologicznych – Ochrona środowiska naturalnego – Ochrona siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory – Wyłączna kompetencja Unii Europejskiej]

(2018/C 276/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Köln

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Deutscher Naturschutzring, Dachverband der deutschen Natur- und Umweltschutzverbände e.V.

Strona pozwana: Bundesrepublik Deutschland

Sentencja

- 1) Artykuł 11 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniającego rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylającego rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on temu, aby państwo członkowskie przyjmowało w odniesieniu do wód podlegających jego zwierzchnictwu lub jurysdykcji środki, które są dla niego niezbędne do wypełnienia jego obowiązków na podstawie art. 6 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory i które zakazują całkowicie na obszarach Natura 2000 gospodarczego rybołówstwa morskiego z użyciem narzędzi ciągnionych i sieci stawnych, gdyż takie środki mają wpływ na statki rybackie pływające pod banderą innych państw członkowskich.
- 2) Artykuł 11 ust. 1 rozporządzenia nr 1380/2013 należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on przyjęciu przez państwo członkowskie środków takich jak będące przedmiotem postępowania głównego, dotyczących wód podlegających jego zwierzchnictwu lub jurysdykcji, które są niezbędne do tego, by umożliwić mu wypełnienie jego obowiązków wynikających z dyrektywy 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zarządzania szkodom wyrządzonym środowisku naturalnemu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 104 z 3.4.2017.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 14 czerwca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation – Francja) – Lubrizol France SAS / Caisse nationale du Régime social des indépendants (RSI) participations extérieures

(Sprawa C-39/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Swobodny przepływ towarów – Artykuły 28 i 30 TFUE – Opłaty o skutku równoważnym – Artykuł 110 TFUE – Podatki wewnętrzne – Solidarnościowe składki społeczne od spółek – Opłata – Podstawa wymiaru – Całkowity roczny obrót spółek – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 17 – Przemieszczenie towaru do innego państwa członkowskiego – Wartość przemieszczonego towaru – Wliczenie do całkowitego rocznego obrotu)

(2018/C 276/07)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Lubrizol France SAS

Strona pozwana: Caisse nationale du Régime social des indépendants (RSI) participations extérieures